EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Jordi Pujol visita Regió7 (1983)

CRÃ’NICA SOCIAL.Â Pujol va fer la visita als dos diaris manresans en un moment en quÃ¨ la Generalitat preparava ajuts a la premsa, que valorava sobretot pel seu paper d'eina de catalanitzaciÃ³.
Foto: Isidre Casals.

D'esquerra a dreta: Joan Montraveta, gerent d'Edicions Intercomarcals; Josep Camprubí, president del Consell d'Administració; el diputat Josep M. Calmet; el president de la Generalitat, Jordi Pujol, i el director periodístic, Gonçal Mazcuñán, l'Onze de Setembre de 1983. Pujol, acompanyat de la seva esposa Marta Ferrussola, venia de celebrar els actes de la Diada Nacional de Catalunya a Cardona, on va dipositar una ofrena floral als patriotes catalans del 1714. Després va visitar la redacció d'"El Pla de Bages", aleshores principal competidor de "Regió7" en mitjans informatius de premsa escrita. Es va interessar pels projectes de futur de la publicació i per les perspectives de recuperació d'una comarca molt sacsejada sobretot per la crisi del tèxtil. Va deixar palès l'interès institucional a donar suport a la premsa comarcal. A més dels esmentats a la fotografia, també van ser presents en la visita: el parlamentari Simeó Selga; Joan Granados i Jaume Vilalta, responsables dels departaments de mitjans de comunicació de la Generalitat, el conseller de Cultura, Max Cahner, i el president de l'Associació Catalana de Premsa Comarcal, Josep Masolivé. També, Joan Badia i Josep Casas.

Pujol va fer la visita als dos diaris manresans en un moment en què la Generalitat preparava ajuts a la premsa, que valorava sobretot pel seu paper d'eina de catalanització. Així es subvencionaven amb tres pessetes per exemplar aquells diaris i revistes setmanals redactats íntegrament en català. A les publicacions bilingües se les subvencionava segons la part proporcional del tant per cent en català. Però en aquells moments també es debatia en l'àmbit català sobre l'article 20 de la Constitució, que es refereix a la llibertat d'expressió, però molt especialment pel que feia a l'exercici de la regulació dels drets de rèplica i rectificació. Com que als anys 80 encara s'actuava amb molt de retard per les traves burocràtiques existents a l'hora de publicar les possibles rectificacions, els responsables de "Regió7" van simplificar els tràmits, que es reduïen pràcticament a la plena identificació del reclamant. A partir d'aquell moment es van poder rectificar informacions inexactes d'alguns perjudicats, ja que ho podien assolir de franc i, en cas de resolució judicial, segons la sentència, es podria publicar o denegar la petició. Aleshores, qui perdia pagava les despeses, després aquesta pràctica va canviar substancialment, pel que fa al dret penal.